ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 15)27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1893. ΑΡΙΘ. 2.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίδες ..... 8.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΑΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κατὰ χωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» κατὰ χωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ.

Πάντες ἀναγνωρίζουσι καὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ Κύπρος, τόπος κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀποκλειστικῶς γεωργικός, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ νὰ προαχθῇ ἢ διὰ τῆς γεωργίας, καὶ ὅμως μέχρι τοῦδε οὐδεὶς οὔτε ἡ Κυβέρνησις, οὔτε οἱ ἰδιῶται ἐσκέφθησαν σπουδαίως καὶ ἐνήργησάν τι ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς ἐν τῇ νήσῳ γεωργίας. Πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν βεβαίως δύο τινὰ ἀπαιτοῦνται, ἤτοι κεφάλαια ἄφθονα καὶ ἀναλόγως εὐπηνά, παρεχομένης, ἐννοεῖται, τῆς δεούσης ἀσφαλείας καὶ προνομίας πρὸς τὸν δανειστήν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ διάδοσις καὶ ἐξάπλωσις παρὰ τοῖς γεωργικοῖς πληθυσμοῖς τῶν ἀπαραιτήτων γεωργικῶν γνώσεων καὶ στοιχειωδῶν ἀρχῶν τῆς γεωργίας, ὧν ἄνευ καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον εἰς χεῖρας τοῦ γεωπόνου καθίσταται σχεδὸν πάντῃ ἄχρηστον καὶ φθείρεται ἀνωφελῶς. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀνεγνώρισαν πάντα τὰ προηγμένα ἔθνη ὅτε ἐφρόντισαν περὶ ἀναπτύξεως τῶν γεωργικῶν πηγῶν τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πλούτου καὶ ὡς ἄξιωμα καθιερώθη ὅτι σήμερον ἡ γεωργία ἄνευ ἐπιστημονικῶν διδαγμάτων δὲν δύναται νὰ προκόψῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ. Ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Νεαπόλεως καὶ Γερουσιαστὴς Ἀντώνιος Ciccone ἔγραφε κατὰ τὸ ἔτος 1886:

«Ἀγνοῶ τί ἐστι δυνατὸν νὰ ἐλπίζῃ τις ἐκ κεφαλαίου ἄνευ τῆς ἐπιστήμης ἢ ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἄνευ τοῦ κεφαλαίου· ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ κεφάλαιον φθείρεται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μένει τις πάντοτε ἐν τοῖς σχεδίοις. Πρέπει νὰ συνυπάρχωσιν ἀμφότερα. Ἐὰν ὅ' ἔμελλον νὰ ἐκλέξω μεταξὺ τῶν δύο, θὰ ἐνόμιζον τὴν ἐπιστήμην προτιμητέαν τῶν κεφαλαίων· καθότι ἐξ ἑνὸς τὸ κεφάλαιον φθειρόμενον ἀποθαρρύνει τὸν γεωργόν, ἐπιχρώνυει τὰς προλήψεις καὶ προσκολλᾷ εἰς ἀπηρχαιωμένας ἕξεις, καὶ ἐξ ἄλλου γεωργὸς ἀνεπτυγμένος βελτιοῖ βραδέως τὴν καλλιέργειάν του, καὶ, ἂν δὲν εἶνε ὀλιγώτερον προβλεπτικὸς παρὰ ἀνεπτυγμένος, σχηματίζει βραδέως τὸ κεφάλαιον καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπιτυγχάνει τὴν ἐπιθυμητὴν συνένωσιν κεφαλαίου καὶ ἐπιστήμης. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπήρκεσεν ἱκανῶς εἰς τοιαύτην ἐκπαίδευσιν διὰ τῶν ἀνωτέρων σχολῶν γεωργίας, διὰ τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν εἰδικῶν σχολῶν, δὲν ἀπομένει δ' ἢ νὰ κατευθύνωμεν τὸ κεφάλαιον πρὸς τὴν γεωργίαν.»

Μεταφέρομεν ἐνταῦθα αὐτολεξεὶ μεταγλωττίζοντες αὐτὴν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὅλην ταύτην τὴν περίφημον τοῦ διασήμου καθηγητοῦ, ἵνα πείσωμεν πάντας πόσον ἀπαραίτητον εἶνε πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς καταστάσεως ἑκάστου τόπου νὰ διαδοθῶσι παρ' ἑκάστῳ γεωργῷ στοιχειώδεις τινὲς τοὐλάχιστον γνώσεις τῆς γεωργικῆς τέχνης ὧν ἄνευ ἡ ἐμπειρικὴ ἐξάσκησις τῆς γεωπονίας παρὰ τῶν γεωργῶν ἐν τῇ σημερινῇ διαπάλῃ καὶ δεινῷ διαγωνισμῷ τῶν διαφόρων ἐθνῶν εἶνε ἔργον ἄχαρι καὶ ἥκιστα ἐναρμόδιον καὶ ἐν ᾧ βεβαίως ὀφείλει πάντοτε νὰ ὑποκύψῃ καὶ νὰ μειονεκτήσῃ ὁ γεωργὸς ὁ στερούμενος τῶν ὡφελίμων καὶ τῆς ἀναγκαίας καὶ στοιχειώδους τοὐλάχιστον ἐκείνης ἐκπαιδεύσεως, ἣν κατέχουσι σήμερον οἱ πληθυσμοὶ πασῶν σχεδὸν τῶν γεωργικῶν χωρῶν.

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς περὶ οὗ λόγον ποιούμεθα δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ διὰ τῆς κυβερνητικῆς μερίμνης καὶ ἐνεργείας, καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς νήσου θέλει ἐν τούτῳ κατανοήσῃ ὅτι τὸ ἴδιον αὐτῆς συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ἧς μὴ ἀναπτυσσομένης διὰ τῶν νεωτέρων, μεθόδων καὶ τοῦ τόπου καὶ αὐτῆς αἱ πόρισι δὲν αὐξάνουσιν, ἀλλὰ φθίνουσι καὶ στειροῦνται.

ΑΙ ΠΛΑΝΑΙ

Ἑκκαίδεκα καὶ πλέον διέρρευσαν ἐνιαυτοί, ἀρότου γενομένου κατὰ τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τῆς 28ης Ἰουνίου ἐλπίδας παρηγόρους ἐνέπνευσαν ἡμῖν διὰ τῶν μεγάλων ὑποσχέσεων καὶ ἐπαγγελιῶν, ἃς ἐπηγγείλαντο οἱ Βρεττανοὶ καταλαμβάνοντες τὴν Κύπρον. Αἱ ἐλπίδες αὗται προὐκάλεσαν, ὡς εἰκός, καὶ δεξίωσιν θερμὴν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἐν τῇ ἀγγλικῇ κατοχῇ διέβλεπον τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς κακοδαιμονίας εἰς ἣν ὁ χρόνος ἔρριψε τὴν νῆσον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπίστευε καὶ ὑπέτρεφεν ἱερωτέρα ἐλπίς, ὅτι διὰ τῆς ἀγγλικῆς σημαίας θὰ ἀνετέλλεν καὶ ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθερώσεως καὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως. Ταῦτα πολὺ δικαίως προσεδόκα τις. καὶ οὐχὶ παραλόγως ἐξακολουθεῖ προσδοκῶν ἀναλογιζόμενος μάλιστα ὅτι ἀπὸ τῆς ὑψηλό[illegible] ὑπὲρ τῶν δυναστευομένων καὶ διακηρύσσεται ἡ ἐλευθερία τῶν λαῶν, ὡς ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως καὶ δράσεως αὐτῶν.

Τὰ πράγματα καὶ τὸ σύστημα τῆς διοικήσεως ἀπενθαρρύνουσιν ὀστημέρι ἡμᾶς ἀλλὰ τὸ χρόνημα ὅτι προστατεύονται οἱ ἀδικούμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους φυλάσσει ἐν ἡμῖν τὴν ἐλπίδα κρείσσονες μέλλοντος. Τὴν ἐλπίδα ὅμως ταύτην δίκαιον καὶ πρέπον εἶνε νὰ καλλιεργῇ συστηματικὴ καὶ ἐμφρονῆς ἐνέργεια τῶν κατοίκων. Διὰ τῶν περιεσκεμμένων καὶ ἐνδελεχῶν ἐνεργειῶν τοῦ τόπου κατωρθώθη ἡ σύστασις τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου. Ὁ θεσμὸς οὗτος ἀπολύτως θεωρούμενος εἶνε θεσμὸς εὐεργετικός, ἀλλ' ὑφ' οὓς ὅρους ἐνεργεῖ παρ' ἡμῖν καθίσταται ἀρνητικὸς μᾶλλον ἢ θετικός· διότι κυρίως εἶνε φραγμὸς καὶ κώλυμα εἰς νομοθετήματα θεωρούμενα ὡς ἐπιζήμια τῷ τόπῳ, ἐνῷ ὤφειλε νὰ εἶνε δύναμις ἐνεργητικὴ εἰς παραγωγὴν θεσπισμάτων ὠφελίμων καὶ χρησίμων εἰς τὴν Κύπρον. Ἐὰν λοιπὸν οἱ Κύπριοι θελήσωμεν καὶ αὖθις ἐν πνεύματι ὁμονοίας νὰ ἐνεργήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἀποκτήσεως εὐρυτέρων δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, φρονοῦμεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν νέων τούτων ἐνεργειῶν ἡμῶν θὰ εἶνε ἴσα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὰ τῶν πρώτων. Ἐὰν ὅμως φαινώμεθα ἀλλάφοροι πρὸς τὰ περὶ ἡμᾶς συμβαίνοντα, οὐδὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἀπὸ τοῦ διοικητικοῦ συστήματος τοῦ διέποντος τὰ τῆς νήσου ἡμῶν.

Ἡ ἔρευνα τοῦ τρόπου καθ' ὃν κυβερνᾶται ὁ τόπος οὗτος, αἱ διαθέσεις τῶν κυβερνητῶν ὡς κυβερνητῶν τοῦ τόπου δὲν εἶνε ἀντάξια τῶν δοθεισῶν ἡμῖν, ὡς εἴπομεν, ἐπαγγελιῶν. Δὲν θὰ ἀνασκοπήσωμεν ἐνταῦθα τὸ παρελθόν, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι λέγομεν ἀλήθειας, διότι τοῦτο πολλάκις ὑπὸ πολλῶν συναδέλφων ἐγένετο. Δὲν θὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰς πρώτας καὶ κυρίας ἀνάγκας, διότι καὶ τοῦτο οὐχὶ ἅπαξ ἐπιχείρησεν ὁ ἐγχώριος τύπος. Ἀλλὰ πασίγνωστον τυγχάνει ὅτι οὐδὲν ἢ σχεδὸν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ τόπου ὑπὸ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ὅλως ἐγένετο, πάντες δὲ βλέπομεν ὅτι προσοχὴ μόνον καὶ ἐπιμέλεια καταβάλλονται πρὸς εἴσπραξιν φόρων ἐπαχθῶν χρησιμευόντων εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἀδικωτάτου πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου καὶ εἰς τὴν ἀδρομισθίαν τῶν ξένων.

Ὅτι ὠφέλιμον ἐκτήσατο ὁ τόπος καὶ χρήσιμον εἰς ἑαυτόν, ὀφείλεται ἢ εἰς τὰς ἐπιμόνους ἐνεργείας τῶν κατοίκων ἢ εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν. Οἱ θέλοντες λοιπὸν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου ὀφείλουσι νὰ συγκεντρώσωσι πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις καὶ ὅλην αὐτῶν τὴν μέριμναν, ὅπως πείσωσι καὶ τὴν ἐν Κύπρῳ ἀλλὰ μάλιστα τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ Κυβέρνησιν ὅτι βαρέως φέρομεν τὴν παροῦσαν ἡμῶν κακοπραγίαν καὶ ὅτι εἶνε πλέον ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ ἡ Μεγάλη Βρεττανία περὶ τῆς προαγωγῆς καὶ βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου τούτου.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι

Περὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ παρέχει τῇ «Μεταρρυθμίσει» Ἀλεξανδρείας ὁ περιοδεύων ἀνταποκριτὴς αὐτῆς σπουδαιοτάτας πληροφορίας, ἐξ ὧν παραθέτομεν τὰ παρὰ πόδας·

Ἐκ τῶν 50,000 καὶ πλέον Ἑλλήνων, οἵτινες οἰκοῦσι τὴν κάτω καὶ ἄνω Αἴγυπτον οἱ πλεῖστοι καταγίνονται εἰς τὴν ἐμπορίαν, τὴν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις ἐπαγγελματικὴν

καὶ περὶ τὰς τέχνας, πλὴν δὲ τούτων ἀξιόλογος μερὶς ἀσκεῖ τὴν βιομηχανίαν, τὴν τραπεζικὴν καὶ μάλιστα τὴν γεωργίαν. Οἱ κτηματικοὶ Ἕλληνες κατέχουσιν ἔν τε τῇ κάτω καὶ ἄνω Αἰγύπτῳ περὶ τὰς 900,000 στρεμμάτων ἀρίστων ποτιστικῶν γαιῶν, δηλ. 200,000 φεδδανίων. Ἕκαστον φεδδάνιον (=4 στρέμματα καὶ 100 τετραγωνικὰ μέτρα περίπου) κατὰ τόπους καὶ ποιότητα τιμᾶται ἀπὸ 25 λιρῶν αἰγ. μέχρι 80. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κτήματα τῶν Ἑλλήνων καλλιεργοῦνται μεθοδικώτερον καὶ ἐπιμελέστερον, τῶν ἰδίων ὡς τὸ πολὺ ἰδιοκτητῶν αὐτεπιστατούντων, κατὰ γενικὸν κανόνα εἶνε τὰ κάλλιστα τῆς Αἰγύπτου. Ἐπομένως αἱ 200,000 φεδδανίων γῆς ὑπολογιζόμεναι μόνον πρὸς 50 λίρας ἔχουσι πραγματικὴν ἀξίαν 10 000 λιρῶν Αἰγύπτου, ἤτοι περὶ τὰ 260,000,000 φρ. χρυσῶν!

Ὁ Ἀβέρωφ π. χ. κατέχει ἔκτασιν γαιῶν 22 000 φεδδανίων, ἤτοι 90,000 περίπου στρεμμάτων ἀξίας 900,000 περίπου λ. Ἀγγλίας. Ὁ Ἀντωνιάδης φεδ. 15,000 ἀξίας 600,000 λ. ἀγγλικῶν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὁ Ἀβέρωφ πληρώνει ἔγγειον φόρον περὶ τὰς 80,000 φρ. χρυσῶν, ὁ Ἀντωνιάδης 60,000, ὁ Ζερβουδάκης ἴσον ποσόν, οἱ Ἀχιλλόπουλοι ὡσαύτως.

Ἡ μὴ καθαρὰ πρόσοδος τῶν Ἑλλήνων κτηματιῶν ὑπολογίζεται ἀνερχομένη εἰς 2 ἑκατομμύρια λιρῶν Αἰγύπτου, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, αἵτινες δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ἥμισυ, ὑπολείπεται καθαρὸν κέρδος 1,000,000 λ. ἤτοι 26,000,000 φρ. χρ.

Τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαγγελμάτων κέρδη τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶνε κατώτερα, διότι ἐπὶ παραδείγματι τὸ ἥμισυ τοῦ βαμβακεμπορείου τῆς Αἰγύπτου, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὰ 2)3, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἑλληνικάς. Ἡ παραγωγὴ τοῦ αἰγυπτιακοῦ βάμβακος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη περιστρέφεται εἰς 5,000,000 στατήρων ἀξίας 9—11,000,000 λιρῶν Αἰγύπτου. Τούτων 2—2 1)2 ἑκατομμ. διαχειρίζεται τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ἀποκομίζον κατὰ μέσον ὅρον κέρδη ἑνὸς αἰγυπτιακοῦ ταλήρου—5 φρ. 20 ς)ν—κατὰ στατῆρα, ἤτοι ἐν ὅλῳ 10 000 000 φράγκων. Πλὴν τοῦ ἐμπορίου οἱ Ἕλληνες πρωταγωνιστοῦσι καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα, ξενοδόχοι, καφεπῶλαι, παντοπῶλαι, οἰνοπνευματοπῶλαι εὑρίσκονται πανταχοῦ πολυαριθμότατοι μέχρι τῶν ἐλαχίστων κωμῶν, ἔνθα καὶ ἐν παντοπωλεῖον, ἐὰν εὑρίσκηται, εἶνε ἑλληνικόν. Ἐκ πάντων τούτων ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς κερδαίνει ὅσα τοὐλάχιστον καὶ οἱ κτηματικοί. Περὶ τὰ 60 000 000 ἐτησίως κερδαίνει ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμός!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΠΑΦΟΥ.

Ἐν Κτήματι τῇ 12ῃ Τβρίου 1893.

Φίλε μοι Διευθυντὰ τοῦ Νέου Ἔθνους.

Χαίρω ὅτι διὰ τοῦ φύλλου σου προστίθεται ἀκόμη νέα δύναμις εἰς τὸς ὑπὲρ τοῦ τόπου τούτου ἐργαζομένας καὶ ἐλπίζω πολύ, ὅτι ἐὰν τηρήσῃς τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσα ἐν τῷ πρώτῳ ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος σου, θὰ εὐδοκιμήσῃς ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ, τῷ πολὺ ἄλλως ἀκανθώδει.

Ἐν τούτοις ἀφίνων τὰς γνώμας μου ταύτας περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ σοι γράψω τὰ παρ' ἡμῖν νεώτερα, τὰ ὁποῖα, ἐὰν θεωρήσῃς ἄξια νὰ καταλάβωσι μικρὸν μέρος τῆς ἐφημερίδος σου δημοσίευσον.

Εὐτυχῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου καταρτίσθη ἡ ἐφορεία τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως. Μεταξὺ τῆς ἐφορείας καταλέγονται καὶ πρόσωπα πρώτην φορὰν εἰσερχόμενα εἰς τὰ κοινοτικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν ἄλλων ἐπέδειξαν ἀληθῶς ἄκρον ζῆλον καὶ μεγάλην προθυμίαν εἰς τὸ νὰ καταρτίσωσι τελειότερα τὰ σχολεῖα ἡμῶν. Καὶ ἀληθῶς, προεδρεύοντος τοῦ Μητροπολίτου Πάφου κ. Ἐπιφανίου, ἀνδρὸς φιλομούσου καὶ φιλοπροόδου ἡ ἐφορεία προσέλαβε νεωμεδοδιστὴν, περὶ οὗ τὰ βέλτιστα πληροφορεῖται καὶ εἰς αὐτὸν ἀνέθηκε τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Ὁ κ. Καλλονᾶς ἐργαζόμενος εὐδοκίμως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς πόλεως ταύτης, διευθύνει τὴν ἑλλ. σχολήν. Οὕτω δὲ θὰ ἔχωμεν δημοτικὸν καλῶς, ἀναλόγως τῶν πόρων μας, κατηρτισμένον, καὶ τάξεις ἀνωτέρας, ἐν αἷς θὰ διδάσκηται ἡ ἀρχαία ἑλλην. Γλῶσσα.

Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς, Κύριε Διευθυντά, ὅτι ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πάφου οὐδενὸς ἀμελεῖ ἐκ τῶν δυναμένων νὰ ὠφελήσωσι τὴν ἐπαρχίαν καὶ ὅτι πολὺ ὀγλίγωρα θὰ κύμω γνωστὸν εἰς ὑμᾶς καὶ τὸν διορισμὸν ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Μητροπόλει Πάφου, ὅστις θὰ ὑποχρεοῦται νὰ διδάσκῃ τὰ ἱερὰ μαθήματα ἐν τῇ σχολῇ ἡμῶν.

Ἡ θέσις τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν εἶνε μᾶλλον εὐάρεστος· τοῦτο δὲ ἀποδοτέον κυρίως εἰς τὴν ὑπερ-ίμησιν τῶν κουκκουλίων, τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν τινὲς τῶν ἐμπορευομένων τὸ εἶδος ἀνευ λόγου, διότι, ὡς γνωστόν, τὰ κουκκούλια ἐν Εὐρώπῃ εἶνε πολὺ ὑποτετιμημένα.

Ἄλλοτε ἄλλα.

Α.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ τῆς νήσου κ. Σμίθ ἤρξατο τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ τῶν συνεδριάσεών του τὸ κακουργιοδικεῖον ἐν Λάρνακι. Τὰ καθήκοντα τοῦ δικηγόρου τοῦ Στέμματος, ἀντὶ τοῦ προσωρινῶς τοιούτου κ. Λ. Σμίθ, ἐκτελεῖ ὁ κ. Μακάστης. αἱ δὲ ἐκδοθεῖσαι μέχρι σήμερον ἀποφάσεις ἔχουσιν ἐν περιλήψει ὧδε:

Κατεδικάσθη εἰς 15ετῆ δεσμὰ ὁ Ἰμβραχὴμ Ἀλῆ Τσολὰκ ἐκ Λάρνακος, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ.

Ὁ Γεωργῆς Σκούλουκας καὶ ἡ σύζυγός του Ἑλένη ἐκ Λάρνακος κατεδικάσθησαν ὁ πρῶτος εἰς ἓξαετῆ εἱρκτὴν ἐπὶ τῷ ὅτι εἰσῆλθεν εἴς τινα οἰκίαν διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἔκλεψε δύο σταμνία χαλκώμια, εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν, ὅπερ ὅμως θὰ συμπεριληφθῇ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔξ, ἐπὶ τῷ ὅτι ἔκλεψεν ἐκ τινος ἀλωνίου ζεῦγος σινδονίων καὶ προσκεφαλαίων, ἡ δὲ σύζυγός του εἰς ἓξαμηνον φυλάκισιν, διότι ἐδέχθη ἐν τῇ οἰκίᾳ της τὰ χαλκώμια ἐν γνώσει της ὅτι ἦσαν κλοπιμαῖα, καὶ εἰς ἓξαμηνον πάλιν φυλάκισιν, διότι ἐδέχθη τὰ τῆς ἄλλης κλοπῆς πράγματα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις ἦρε τὴν κάθαρσιν, ἣν εἶχεν ἐπιβάλη ἐπὶ τῶν ἐξ Κύπρου προελεύσεων.

—§—

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ὁ γυμνασιάρχης τῆς Λευκωσίας κ. Δέλλιος μετὰ τῆς ἀδελφῆς του, ἣν ὑπεδέχθησαν ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ κ. κ. Α. Λιασίδης, Γ. Κάλβαρης καὶ Ε. Κωνσταντινίδης, κατελθόντες ἐπὶ τούτῳ ἐκ τῆς πρωτευούσης, ἀφοῦ δὲ παρέμεινεν ἐνταῦθα ἐπί τινας ὥρας ἀνεχώρησεν εἰς Λευκωσίαν.

Ὁ κ. Δέλλιος ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ, διηύθυνεν ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη τὸ γυμνάσιον Σερρῶν καὶ ἐπὶ τετραετίαν τὸ τῆς Θεσσαλονίκης, εἶνε δὲ ἐντριβέστατος εἰς τὰ παιδαγωγικά.

—§—

Ὁ τέως Δικηγόρος τοῦ Στέμματος κ. Λὼ ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς διὰ τοῦ γθεσινοῦ αὐστριακοῦ μεταβαίνων εἰς τὴν νέαν ἐν Μαλάκκᾳ θέσιν του.

—§—

Διὰ τοῦ σήμερον καταπλεύσαντος αὐστριακοῦ «Ἠλέκτρα» ἀφίκετο ὁ νέος Δικηγόρος τοῦ Στέμματος κ. Τέμπλερ καὶ ὁ Διοικητὴς Λάρνακος κ. Κόπαμ.

—§—

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Πάφου κ. Λάσσελς, μετατίθεται εἰς Λάρνακα. Ὁ κ. Λάσσελς τυγχάνει λίαν γνωστὸς ἐνταῦθα καθὸ ἐπὶ πολλὺν χρόνον ἀντιπροσωπεύσας τὸν Πρόεδρον.

—§—

Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ κατέπλευσε τὸ ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Βηρυτοῦ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Σάμον, Σμύρνην, Πειραιᾶ καὶ Μασσαλίαν. Δι' αὐτοῦ ἀφίκοντο ἐνταῦθα οἱ κ. κ. Γεώργιος Θωμᾶς, Θεοφ. Σ. Νικολαΐδης καὶ Γεώργιος Βάρδας.

—§—

Σήμερον κατέπλευσεν ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησσοῦ τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Φουρτοῦνα», ἀνεχώρησε δὲ εἰς Βηρυτόν, Μερσίναν, Τρίπολιν, Ἀλεξανδρέτταν καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

—§—

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Ὁσιολογ. ἱερομόναχος κ. Ἐπιφάνιος Ἀγγελίδης προεχειρίσθη ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου εἰς Ἡγούμενον τῆς Μονῆς Τρωοδιτίσσης.

—§—

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης δευτέρας ἀνεχώρησαν εἰς Γαλλίαν οἱ κ. κ. Γ. Σ. Ἰακωβίδης καὶ Ἰωάννης Στεντής, φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς, καὶ οἱ κ. κ. Ἰάκωβος Ν. Δημητρίου καὶ Δημ. Δ. Θεμιστοκλέους, ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν νομικήν.

—§—

Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐτελέσθησαν ἐν Λευκωσίᾳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀριστοδήμου Φωτιέως ἰατροῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Ν. Ταβερνάρη. Εὐχόμεθα αὐτοῖς εὐδαίμονα συζυγικὸν βίον.

—§—

Ἀπὸ τῆς 1ης Τβρίου ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Ὀρᾷ σχολῆς ὁ ὁραστήριος καὶ ἐπιμελὴς διδάσκαλος κ. Στυλιανὸς Ἰωαννίδης.

—§—

Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν τῷ χωρίῳ Μελίνῃ εὐκατάστατός τις, ὅστις μικρὸν πρὶν ἢ ἐκπνεύσῃ διάταξε καὶ ἐκαυσαν χρεωστικὰ γραμμάτια ἀξίας 100—150 στερλινῶν, ζῶν δὲ ἔκαμε δωρεὰν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου 100 περίπου στερλινῶν.

Πράξις τιμωσα, ἀληθῶς, τὴν μνήμην τοῦ ἀγαθοῦ χωρικοῦ.

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐτελεύτησεν ἐν τῇ Ἐπαύλει Μαργῷ ὅπου προσωρινῶς διέμενεν ὁ

JOHN ALEX. MACKAY

ἄγγλος ἔμπορος, ἐγκαταστὰς πρό τινων ἐτῶν ἐνταῦθα. Ὑπὸ πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν ἠγαπᾶτο καὶ ἐσέβετο διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του. Ὁ θάνατός του εἶνε μεγάλη ἀπώλεια εἰς τὴν μικρὰν ἀγγλικὴν τῆς Λάρνακος παροικίαν. Ὑπὲρ τῆς συζύγου καὶ υἱοῦ τοῦ μακαρίτου ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

«ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ.»

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ἐγκλιματολογικὸν καὶ ἠθικοκοινωνικὸν μηνιαῖον φύλλον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ Πολυδώρου, ἱερέως, τοῦ ὁποίου ἡ συνδρομὴ ὡρίσθη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς φρ. χρ. 4.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Α'. ΑΡΙΘΜΟΥ

Χάριν τινῶν καὶ διὰ σκοπὸν παῖον

ἐκδίδεται ἡ «Φιλανθωπία». Σκοπὸς τῆς ποινῆς καὶ τῶν φυλακῶν. — Αἱ φυλακαὶ ὡς τόποι ποινῆς. — Αἱ φυλακαὶ ὡς θεραπευτήρια. — Αἱ ἐγκλήματίαι κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἠθικήν. — Οἱ κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον τοῦ Κράτους ἐγκληματίαι. — Ἀκτῖνες ἐν σκότει. — Πόθεν τὰ ἐγκλήματα. — Παράγοντες τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀρετῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΑΦΓΑΝΙΑ.

Κατὰ τὸν «Διπλωματικὸν Μνήμονα», ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς Βομβάης λίαν ζωηρῶς συζητεῖται ἡ ἀπόφασις τῆς ἀγγλοϊνδικῆς κυβερνήσεως περὶ ἐγκαταστάσεως εἰδικῆς ἀποστολῆς ἐν Καβούλῃ παρὰ τῷ ἐμίρῃ τοῦ Ἀφγανιστάν.

Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας ταύτης τῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ στρατηγοῦ Ἔλς, διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν πληροφοριῶν τοῦ Μάκ Μαών, πολιτικοῦ πράκτορος ἐν Ζόβ καὶ πολλῶν ἄλλων κυβερνητικῶν λειτουργῶν, διωρίσθη ὁ σὶρ Μόρτιμερ Δουράνδ, τῆς ἀποστολῆς δὲ ταύτης συμμετέσχον καὶ πολλοὶ μεταφρασταὶ τῆς περσικῆς γλώσσης. Ὡς σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς ταύτης φέρεται ἡ μετὰ τοῦ ἐμίρου συζήτησις καὶ διακανόνισις μεθοριακῶν τινων ζητημάτων ἀλλ' οὐχ ἧττον δύναταί τις νὰ προεικάσῃ, ὅτι ὁ σὶρ Μόρτιμερ Δουράνδ μέλλει νὰ ὑποβάλῃ τῷ ἐμίρῃ σπουδαιότατά τινα πολιτικὰ σχέδια, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ σύνδεσις ἀγγλοαφγανικῆς συμμαχίας.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΣΙΑΜ.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἰδιαίτερον αὐτῆς ἀντιπρόσωπον εἰς Σιάμ, ὅπως παρακολουθῇ τὰς γαλλοσιαμικὰς διαπραγματεύσεις.

Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» παρατηρεῖ ὅτι ἡ παράτασις τῶν διαπραγματεύσεων προέρχεται ἐκ τῶν ὑπερογῶν τῆς σιαμικῆς κυβερνήσεως, πιστευούσης εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν παρ' αὐτῇ Εὐρωπαίων συμβούλων.

ΛΟΡΔΟΣ ΣΑΛΙΣΒΟΥΡΗ.

Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἐκ τῶν ἀπαγγελθέντων ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων λόγων, περὶ τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου ὁ τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 8 αὐγούστου, εἰς ἣν παρῆσαν καὶ οἱ πρεσβευταὶ Γερμανίας, Ρωσίας, Τουρκίας καὶ Ἀμερικῆς. Ὁ λόρδος ἐκήρυξεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν θὰ λυτρώσῃ τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ ἰρλανδικοῦ ζητήματος, διότι οἱ Ἰρλανδοὶ μένουσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τοῦ βασιλείου, ψευδὲς δὲ καὶ ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου θὰ βελτιώσῃ τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς Ἀγγλίας. Τοὐναντίον ἡ Ἀγγλία ἀποστρέφεται τοῦ δικτώματος, ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῶν ἰρλανδικῶν ἀκτῶν.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ.

Ὁ «Νέος Χρόνος» τῆς Πετρουπόλεως σχολιάζων τὸν ἐν Μὲτς λόγον τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου παρατηρεῖ ὅτι ἥκιστα καταλληλον μέσον ἐκλέγει ὁ Γερμανὸς μονάρχης, ὅπως ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀναμιγνύων μετ' εἰρηνικῶν λόγων ἀπειλὰς ἐμμέσους καὶ φράσεις προσκαλλούσας τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ἄλλων κρατῶν ἐπιθυμούντων μὲν νὰ διατηρήσωσι φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ στερεὰν ἐχόντων ἀπόφασιν νὰ μὴ θυσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Ὁ ρωσικὸς τύπος ὁμοθύμως κατακρίνει τὴν ἐν τοῖς γερμανικοῖς γυμνασίοις ἐν Λοθαριγγίᾳ παρουσίαν τοῦ διαδόχου τῆς Ἰταλίας. Μάλιστα ἡ «Νοβόστη» συμβουλεύει τὴν Γαλλίαν «νὰ κλείσῃ τὰ μεθόριά αὐτῆς εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ἐργάτας καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς Λατινικῆς νομισματικῆς ἑνώσεως, ἵνα περιαγάγῃ εἰς δεινοτέραν κατάστασιν τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν.»

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Εἰς 31,000 ἑκατομμύρια ἀνήρχετο ἐν ἔτει 1891 τὸ δημόσιον τῆς Γαλλίας χρέος. Ἐν ἔτει 1869 δὲν ὑπερέβαινε τὰ 12 981 ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐξόρτησιν τῶν δαπανῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν κολοσσιαίων λύτρων δὲν ὑπερέβαινε τὰ 20,461 ἑκατομμύρια. Ὥστε πρᾶγμα τι δέκα καὶ ἐπέκεινα χιλιεκατομμύρια προσετέθησαν ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπὲρ ἐξοπλισμῶν δημοσίων ἔργων, ἐνῷ δὲ τὸ δημόσιον χρέος αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τὸ εἰς ἀπόσβεσιν αὐτοῦ προσδιωρισμένον ποσοστὸν ἐλαττοῦται.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΝ ΣΙΝΙΚΗ

Ἡ λονδίνειος «Σημαία» λέγει, ὅτι ἡ σινικὴ κυβέρνησις παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος ἀνησυχητικοῦ τὰς μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Σιὰμ διαπραγματεύσεις καὶ ὅτι δυνατὸν ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων χώρων διένεξις νὰ ἐπενέγκῃ νέας σφαγὰς Χριστιανῶν ἐν Σινικῇ. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἐν Σαγγάῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ αὐτοῦ ἀγγλικοῦ ὀργάνου ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἀντιβασιλεὺς Λῆ Χούγκ-Σάγκ συμβουλεύει τὸν αὐτοκράτορα τῆς Σινικῆς νὰ διατάξῃ τὴν σφαγὴν πάντων τῶν ἐν τῷ κράτει ξένων καὶ ἰδίως τῶν Ἀγγλων, ὅπως προλάβῃ τὸν ὑπὸ τῶν ξένων δυνάμεων διαμελισμὸν τῆς χώρας.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΤΟΥΛΩΝΙ.

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ὁ εἰς Τουλῶνα ἐπιχείμενος κατάπλους τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἀποτελεῖ τὸ κύριον θέμα τῶν δημοσίων συζητήσεων. Τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα ἐκφράζουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ρωσικοῦ στόλου θὰ ἀποτελέσῃ τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς τε δυνάμεως καὶ τῆς εἰκειότητος ὡς καὶ τοῦ φιλειρηνικοῦ χαρακτῆρος τῶν γαλλορρωσικῶν σχέσεων. Σχετικῶς πρὸς τὰς προπαρασκευαστικὰς αἵτινες γνωσταὶ ἔπως ἡ ὑποδοχὴ τῶν ρώσων ξένων καταστῇ ὡς οἷόν τε λαμπροτέρα, παν-λαχοῦ ἐκδηλοῦται μέγας ζῆλος. Οὕτω πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ ἑταιρεία τῶν νυκτηγείων τῆς Μεσογείου ἀπεφάσισεν ἵνα πρὸς τιμὴν τῶν ρώσων ναυτικῶν γείνῃ ἡ καθέλκυσις τοῦ ὑπὸ ναυπήγησιν διατελοῦντος θωρηκτοῦ «Ζωρεγκομπερῆ» τὴν 9)18 ὀκτωβρίου. Τὸ γενικὸν συμβούλιον τοῦ διαμερίσματος τῶν «Στομίων τοῦ Ροδανοῦ» παρεκάλεσε τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐνεργήσῃ ἵνα ὁ ρωσικὸς στόλος καταπλεύσῃ καὶ εἰς Μασσαλίαν, ἔνθα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ παρεσκευάζοντο μεγάλαι ἑορταί. Τῇ προτάσει δὲ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τοῦ διαμερίσματος τῶν «Κάτω Ἄλπεων» ὁ βουλευτὴς Δελόγκλ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ὑπουργὸν Δουπουῆ τηλεγράφημα, ἐν ᾧ οὗτος προτείνει ἵνα ἡ 1)13 ὀκτωβρίου, ἡμέρα τοῦ καταπλου τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς Τουλῶνα, ἑορτασθῇ ἐν ἅπάσῃ τῇ Γαλλίᾳ ὡς ἐθνικὴ ἑορτή, καθόσον ἡ νέα Βουλὴ μετ' ἐνθουσιασμοῦ θὰ ἐψήφιζε τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένας δαπάνας.

Οἱ ρῶσοι ναυτικοί, οἵτινες θὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους, γενήσονται δεκτοὶ ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ μεγαλοπρεπέστατα. Ἐπιτροπὴ συστᾶσα ἐκ τῶν προέδρων πάντων τῶν δημοσιογραφικῶν συλλόγων, ὡς καὶ ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων, θὰ ξενίσῃ ἐν Παρισίοις ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας οὐ μόνον τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἑκατοντάδας ναυτῶν καὶ πεζοναυτῶν τοῦ ρωσικοῦ στόλου. Ἐν τῷ θεάτρῳ «Μεγάλῳ Μελοδράματι» δοθήσεται ἐπίσημος παράστασις, καθ' ἣν παρασταθήσεται τὸ μελόδραμα «Τὴν ζωὴν ὑπὲρ τοῦ Τσάρου» τοῦ Γλίνκα. Λέγεται ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Καρνὼ θὰ μεταβῇ τὴν 2)14 ὀκτωβρίου εἰς Τουλῶνα, συνοδευομένος ὑπὸ τοῦ βαρώνου Μορενάϊμ καὶ πάντων τῶν ὑπουργῶν.

Ἡ γερμανικὴ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας», ὁμιλοῦσα περὶ τῶν γαλλορρωσικῶν ἑορτῶν, αἵτινες θὰ τελεσθῶσιν ἐν Τουλῶνι καὶ ἐν Παρισίοις ὧδέ πως ἐκφράζεται:

«Καὶ μετὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας, ἡμεῖς θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐπαναπαυόμενοι μετὰ πεποιθήσεως ἐπὶ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων, τοῦτο δὲ ἔσται ἡμῖν τοσοῦτῳ μᾶλλον εὔκολον, ὅσῳ ἕκαστος θὰ προσπαθήσῃ ὅπως ἡ ἀλαζονεία, ἣν μετὰ τὰς γαλλορρωσικὰς διαχύσεις θὰ ἐπιδείξωσιν οἱ γάλλοι, καταπέσῃ δι' ἄλλης τινὸς διαδηλώσεως, δι' ἧς θὰ καταστῇ καὶ αὖθις γνωστὸν εἰς αὐτούς, ὅτι ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἐν τῷ κόσμῳ ἀρκοῦσαι δυνάμεις ὅπως ἀντισταθμίσωσι τὴν γαλλορρωσικὴν συμμαχίαν.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἐν τηλεγραφήματι ἐκ Παρισίων πρὸς τὸν Πεστταῖον Δόυδ ἀναφέρεται ὅτι σοσιαλισταὶ βουλευταὶ προτίθενται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς νὰ προτείνωσι τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος, τοῦθ' ὅπερ ὅμως ἐπειδὴ ἀναμφιβόλως ἀπορριφθήσεται, φέρει μόνον τὸν χαρακτῆρα διαδηλώσεως.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩ.

Ἐκ Μασσαλίας ἀγγέλλεται ὅτι ἔν τινι δημοσίᾳ συνελεύσει, συνελθούσῃ τῇ 24)ὁ σεπτεμβρ., ὁ κ. Πέτρος Ροῦ προέτεινεν εἰς τὸ γενικὸν συμβούλιον νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ πόλις τῆς Μασσαλίας ἐκλεγῇ ὡς διαρκὴς σταθμὸς τοῦ ρωσσικοῦ στόλου, ὅστις θὰ ναυλοχήσῃ τῷ 1894 ἐν τοῖς γαλλικοῖς ὕδασι τῆς Μεσογείου.

ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΤΗΛΕΒΟΛΑΚΡΟΥΠ

Γαλλικὴ ἐφημερὶς ἐκτίθησιν ὅτι τὸ ἐργοστάσιον Κροὺπ διεβίβασεν εἰς τὸ ὀχυρώματα τοῦ Ἔλβα δύο τηλεβόλα μήκους 14 μέτρων ἕκαστον καὶ βάρους 122 000 χιλιογράμμων, δι' ἃ παρασκευασθήσονται βλήματα 1000 χιλιογράμμων βάρους, ἀπαιτοῦντα πυρίτιδα 410 χιλιογράμμων. Κατηρτίσθησαν δὲ δι' ἀπόστασιν 8,850 μέτρ., ἐνῷ ἐξ ἀποστάσεως 1000 μέτρων δύνανται νὰ διατρήσωσι σφυρήλατον σιδηρᾶν πλάκα πάχους 1 μέτρου. Ὑπολογίζεται ὅτι διὰ τῶν τηλεβόλων τούτων ἠδύνατο νὰ ριφθῇ σφαῖρα ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς πλευρᾶς τοῦ Λευκοῦ ὄρους ὑπεράνω τοῦ ὄρους τούτου εἰς τὸ χωρίον Σαμόνι, τῆς γαλλικῆς τῶν Ἄλπεων πλευρᾶς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Παρίσιοι 12 7βρίου. — Ὁ κ. Κάρολος Λεττὲψ ἀπελύθη.

Ρώμη 15. — Οὐδεὶς θάνατος ἐκ χολέρας ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ.

Βουδαπέστη, 16. — Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος συνήντησε τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσὴφ εἰς τὰ οὐγγρικὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια.

Λονδῖνον, 16. — Ἡ «Οὐρανία» τῆς Ἄδεν ἀναγράφει ὅτι τὸ «Γέλδερλανδ» συνεκρούσθη πρὸς τὸ «Σουδρόμαν» πλησίον τῶν Σεϋχέλλων νήσων καὶ ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐβυθίσθη. Τὸ πλήρωμα ἐσώθη πλὴν ἓξ πνιγέντων.

Ἡ βουλὴ θ' ἀναβάλῃ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23 ἰσταμένου μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου.

Παρίσιοι 16. — Ἡ χολέρα ἐπεκτείνεται πρὸς δυσμὰς τῆς Γαλλίας.

Βερολῖνον 16. — Ὁ πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως ἀνεχώρησεν ἐπαναστρέφων εἰς Ἰταλίαν.

Βερολῖνον 17. — Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀνέκτησε τὴν ὑγείαν του.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Η ΡΩΜΑΝΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ.

Έν έγκριτῳ ἀγγλικῷ περιοδικῷ ἐδημοσιεύθη ὡραία σκιαγραφία τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Αὐστρίας ὑπό τινος κυρίας τῆς αὐλῆς, ὡς ὑπογράφεται ὁ ἄρρην ἢ θῆλυς συγγραφεύς αὐτῆς. 'Η αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ δὲν εἶνε δημοφιλὴς ἐντὸς τοῦ κράτους αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἀντιδημοτικότης αὐτῆς κατὰ τὸν συγγραφέα συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἐκλεκτῆς ταύτης φύσεως. 'Η τρυφερὰ καὶ ἀβρὰ καρδία τῆς αὐτοκρατείρας, ὁ εὐθὺς αὐτῆς χαρακτήρ, τὸ λεπτὸν καὶ ὀξὺ αὐτῆς πνεῦμα ἀδυνατοῦσι νὰ συμβιβασθῶσι μετὰ τοῦ ἐπιπλάστου τῶν σχέσεων καὶ τοῦ ματαίου τῶν τέρψεων τῆς αὐστριακῆς Αὐλῆς. Ἐμίσησε τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ἠγάπησε τοὺς κύνας καὶ τὰ ἄλογα, μεταξὺ δ' αὐτῶν ἐκλέγει νῦν τοὺς πιστοὺς καὶ εὐχαρίστους φίλους της. Ἐμπνέουσα αὐτὴ τὰ πάθη, ἀλλ' ἀνίκανος νὰ τὰ ὑποστῇ αὐτή, διῆλθε διὰ τῆς ζωῆς, θέλουσ νὰ κηλιδώσῃ αὐτὴν ὑποψία τις, ἂν καὶ ἠγαπήθη ἐμμανῶς καὶ ἐλατρεύθη ὑπὸ τῆς ἐπιλέκτου αὐλικῆς νεότητος, τῆς διαπρεπούσης ἐπὶ κάλλει καὶ λαμπρότητι. 'Η αὐτοκράτειρα εἶνε γυνὴ ρωμαντικωτάτη καὶ πεπροικισμένη διὰ πλουσίων πνευματικῶν δώρων. Ζωγραφίζει τελείως καὶ παίζει διάφορα μουσικὰ ὄργανα, ἱππεύει θαυμασίως καὶ καπνίζει σιγάρα μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν, μὲ τὴν ὁποίαν δαμάζει τοὺς ἵππους. Ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ ἡ αὐτοκράτειρα καπνίζει 50 ἕως 60 σιγάρα τὴν ἡμέραν, πλὴν τῶν ὀγκωδῶν σιγάρων, τὰ ὁποῖα καπνίζει τὴν νύκτα.

'Η εὐεργετικότης καὶ ἡ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς εὐσπλαγχνία της εἶνε ἀπεριόριστοι. Πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν χρησιμοποιεῖ πᾶσαν τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας της καὶ ὅλον τὸ θάρρος της. Μόνη, ἄνευ τινὸς ἀκολούθου ἐπισκέπτεται τὰς μάλιστα ἀποκέντρους συνοικίας καὶ πλησιάζει τοὺς μάλιστα δυσμενῶς διακειμένους πρὸς τὴν Αὐλήν. Κατὰ τὸν ἀνώνυμον συγγραφέα, ὁ γάμος τοῦ υἱοῦ της ἀρχιδούκος Ροδόλφου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου Λιὰν συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ταράξῃ τὸ νευρικὸν σύστημα τῆς αὐτοκράτειρας. Ἀντέστη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ συνοικεσίου, ἀλλὰ βιασθεῖσα νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ αὐτοκράτορος, ὑπέστη ἐκ τούτου βιαιότατον συγκλονισμόν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

«Ἰταλικὴ τις ἐφημερὶς τοῦ Τουρίνου περιέπεσεν εἰς τὸ ἀκόλουθον σφάλμα περὶ τὴν διάταξιν τῆς ὕλης. Εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς σελίδα ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τι τιτλοφορούμενον: «Ἡ ἄριξις τοῦ κ. Γκλάστη», ἐν ᾧ ἀναγινώσκετο: «Χθὲς ἀρίκετο εἰς τὴν ἡμέτεραν πόλιν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, πρὸς ὑποδοχὴν δ' αὐτοῦ ἐσπευσαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὁ νομάρχης, ὁ δήμαρχος καὶ πλεῖστοι ἄλλοι τῶν τὰ πρῶτα φερόντων εὐθὺς ὡς παρετήρησεν αὐτὸν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν συνέλαβε, μετ' ὀλίγας προσπαθείας ἀφ κατεβάλει, ὅπως διαφύγῃ. ὡδήγησε δ' αὐτὸν εἰς τὴν φυλακήν. ἔνθα ἐνέκλεισεν αὐτόν, πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν φιλησύχων πολιτῶν.»

Εἰς τὴν δευτέραν σελίδα ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσεν ἐν τινι ἄρθρῳ τιτλοφορουμένῳ: «Συλλήψεις κακούργων», τὰ ἑξῆς: «Χθὲς ἡ ἀστυνομία κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ συλλάβῃ τὸν διαβόητον κιβδηλοποιὸν Γιακουμίνον. Ὁ νομάρχης ὁ δήμαρχος καὶ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἔσπευσαν ὅπως δεξιωθῶσιν αὐτὸν διὰ τοῦ ὡς εὖ παίσιστης· ἡ μυστικὴ ἀνέκρουσε τὸν βασιλικὸν ὕμνον, ἐνῷ τὸ περὶ τὸν σταθμὸν συνηθροισμένον πλῆθος ἐζητωκραύγει. Λύριον δοκήσεται πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μέγα δεῖπνον».

ΟΙ ΤΑΧΥΤΑΧΟΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

'Η ταχυτάτη ἀμερικανικὴ σιδηροδρομικὴ ἀμαξοστοιχία εἶνε ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα «The exposition flyer» διατρέχουσα 280 ἀγγλικὰ μίλια ἐν πόσῃ 3 ὥραις, ὅτε καθ' ἡμέραν ἀναχωρεῖ ἐκ Νέας Ὑόρκης, μέχρι τῆς 10 ὥρας, ὅτε φθάνει εἰς Σικάγον. Ἡ ἀμαξοστοιχία αὕτη διανύει 40 ἀγγλικὰ μίλια καθ' ὥραν. Ἡ ταχυτάτη τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου εἶνε ἡ ταχεῖα ἀμαξοστοιχία, ἥτις διανύει εἰς 24 1/2 ὥρας τὸ μεταξὺ Παρισίων καὶ Βιέννης διάστημα, ἤτοι 4 1/2 ὥρας περισσότερον ἡ ἡ ἀμερικανικὴ διὰ διάστημα ὀλιγώτερον τοῦ ἀνωτέρω κατὰ 125 μίλια. Ἡ ταχυτάτη ἀγγλικὴ ἀμαξοστοιχία εἶνε ἡ Great Northern Leeds express, διανύουσα πλέονα τῶν 18 μιλίων καθ' ὥραν.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἀναγράφουσιν ὅτι ὁ δόκτωρ Μάκγουαν, ὅστις ἐσχάτως ἀρίκετο ἐν Τιέν-Τσίν, ἀφοῦ διέσχισε τὴν Μαγκκουρίαν ἐπιβιβασθεὶς ἐπὶ τῶν λεγομένων τῶν ἰθαγενῶν, ὅτι ὑπάρχει εἶδός τι πιθήκων, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι νὰ κατασκευάζωσι πήλινα ἀγγεῖα καὶ οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι προσέτι τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴνου. Τελευταῖον ἀγέλη τις πιθήκων διῆλθεν ἐν χωρίον, μεταβαίνουσα ἐξ ἑνὸς δυνατοῦ εἰς ἕτερον· τὰ χαμίνια ἐρέθιζαν αὐτούς, οἱ δὲ πίθηκοι φεύγοντες μὲ τὰ μικρά των ὁρμητικῶς ἤρξαντο νὰ πίπτωσιν εἴδός τι λαγήνων πηλίνων. Οἱ χωρικοὶ ἔβρασαν αὐτὰς ἐν αἷς εὗρον δύο εἴδη οἴνου· ὁ μὲν ἐρυθρός, ὁ δὲ πρασινος, κατασκευασμένοι ἐξ εἴδους τινὸς μύρων τῶν ὀρέων. Ἐπιβεβαιοῦσιν οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅτι οἱ πίθηκοι κατασκευάζουσιν τὸν οἶνον τοῦτον διὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε οὗ ν' ἀντικαθιστῶσι τὸ ὕδωρ, ὅπερ ἕνεκα τοῦ πολλοῦ ψύχους πήγνυται. Ὁ δόκτωρ Μάκγουαν ἀναφέρει ἀκόμη παιδόμια γεγονότα· Φαίνεται ὅτι εἰς τὸ Σίκιανγ οἱ πιθηκοὶ κοπανίζουσι χαρπούς ἐντὸς λιθίνων ἰγδίων πρὸς κατασκευὴν ποτῶν. Καὶ ὁ Στάνλεϋ καὶ ὁ Ἴεϊλτον συνήντησαν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης Ἀλβέρτου εἴδός τι πιθήκων, οἱ ὁποῖοι διεστήρουν τὸ πῦρ ὅπερ ἀπὸ τῶν ἰθαγενῶν ἐκλεψαν καὶ ἔκρυον τύμπανον, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἀπ' αὐτῶν ἥρπασαν.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΩΡΕΑ.

'Η αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀπεράτισε ν' ἀποστείλῃ εἰς πλείστα τῶν εὐρωπαϊκῶν μουσείων ἀρχαιολογικὰς δωρεὰς, ἀποτελουμένας ἐκ σειρᾶς ἀρχαίων ἀντικειμένων ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς 21ης δυναστείας (1050—950 π. Χ.). Ἤδη ὁ ἀγγελλεται ἐκ Βιέννης ὅτι εἰς τὸ αὐτόθι αὐλικὸν μουσεῖον τῆς ἱστορίας καὶ καλλιτεχνίας ἀπεστάλησαν 7 παμμέγιστα κιβώτια πλήρη πολυτίμων ἀρχαιοτήτων. Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη ἀρχαιολογικὴ δωρεὰ περιλαμβάνει ἐν ἄλλοις 6 θήκας μουμιῶν, ἐκτάκτως καλῶς διατετηρημένων, κεκοσμημένας δὲ διὰ πλουσίων ἱερογλυφικῶν γραφῶν καὶ ἀξιοσημειώτων εἰκονικῶν παραστάσεων· αἱ ἐν ταῖς θήκαις ταύταις μούμιαι φαίνεται ὅτι ἀνῆκον εἰς ὑψηλὰ πρόσωπα τῆς ἀρχαίας Νειλοκρύτου χώρας. Ἡ ζωηρότης τῶν χρωμάτων, διατηρηθεῖσα ἰδίως διὰ τῆς ἀρχαίας κομμιολάκκας δίδει εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τοιαύτην ὄψιν, ὥστε θὰ ὑπελάμβανέ τις ταῦτα ὡς πρὸ μιᾶς ἡμέρας συντελεσθέντα. Διὰ τὰ ἀρχαῖα ταῦτα ἀντικείμενα κατασκευασθήσονται ἰδιαίτεραι ὑαλοθῆκαι. Τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερογλυφικῶν γραφῶν ἀνέλαβεν ὁ διδάκτωρ Δόδεκινδ, ἀγαγὼν ὁ αὐτὴν εἰς πέρας, ἐξηκρίβωσε τά τε ὀνόματα καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῶν νεκρῶν τούτων, χρονολογουμένων ἀπὸ 3,000 περίπου ἐτῶν. Οὕτως εἷς ἐκ τούτων ἦτο ἀνώτερος ἱερατικὸς λειτουργός, ὀνόματι Χαγούνας, ἐν Θήβαις, διατελέσας πρωθιερεὺς ἐν τῷ τοῦ Ἄμμωνος ἱερῷ, ἱερογραμματεὺς ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ καὶ πρωθιερεὺς τοῦ Μούτ. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ ἀντικειμένων τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου ὑπάρχουσι καὶ δύο πυξίδες, κεκοσμημέναι δι' ἱερογλυφικῶν γραφῶν, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς ἐνταφίασιν μικρῶν ἀγαλματίων τῶν νεκρῶν, ὡς καὶ περὶ τὰ 90 Οὐσαπτί καλούμενα, ἅτινα προωρίζοντο, ὅπως ὅταν ὁ Ὄσιρις ἐκάλει τὸν νεκρὸν εἰς τὰ Ἠλύσια πεδία, ἀπαντῶσιν ἀντὶ τοῦ ἐρωτωμένου.

ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΖΩΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Τὸν ἐπὶ περίεργον ὑπολογισμὸν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἡλικίας ἐπεχείρησε ὁ ἀμερικανὸς δόκτωρ Φάϊ, ὑπολογισμόν, ὅστις ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον εἶνε ὀρθὸς καὶ δίκαιος. Κατὰ τὸν ἀμερικανὸν τοῦτον ἰατρόν, ἡ ἀξία νεογνοῦ τινος, οὗτινος οἱ γονεῖς εἶνε ἐργάται δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 25 δολλάρια (125 φρ.) ἡ δὲ ἀξία δεκαετοῦς παιδίου εἰς τὸ διπλάσιον. Ὁ νεανίας κατὰ τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν δύναται νὰ ἐργασθῇ, ἔχει ἀξίαν 800 δολλαρίων, ἤτοι 4000 φρ.

Τὴν μεγίστην αὐτοῦ ἀξίαν ὁ ἄνθρωπος προσκτᾶται ἐν ἡλικίᾳ 22 ἐτῶν, ὅτε ὑπολογίζεται ὡς ἔχων ἀξίαν 1200 δολλαρίων. Ἡ ἀξία αὕτη παραμένει στάσιμος ἐπί τινα καιρόν, εἶτα ἀρχεται ἐκπίπτουσα· προϊούσης τῆς ἡλικίας οὕτως ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐτῶν ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου εἶνε 600 δολλαρίων. Ἑβδομηκοντούτης ἀνὴρ μόλις ἔχει ἀξίαν 5 δολλαρίων, μετὰ δὲ τὴν ἡλικίαν ταύτην ὁ ἄνθρωπος οὐδεμίαν οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ ζημίαν. Ἐξ οὗ ὁ δόκτωρ Φὰϊ ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες φονεύουσι τοὺς ἑβδομηκοντούτας γέροντας, εἶνε δεινοὶ οἰκονομολόγοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΑΒΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΥΠΟ
Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1/2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐπιστολικὰ ἐπισκεπτήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, γαμηλιοστομφωνητικά, ὁδηγητικὰ Τελωνείου, διπλώματα, φορτωτικαὶ κλπ.

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ Κ. ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ
ΚΕΦ. Α'.
ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΝΟΧΟΙ.

Μέχρι τοῦ 1755, καθ' ἣν ἐποχὴν φοβεροὶ σεισμοὶ μετέβαλε τὴν Λισβόνα εἰς σωρούς ἐρειπίων, ἡ πρωτεύουσα αὕτη τῆς Πορτογαλλίας, ὡς καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ μεγαλοπόλεις τοῦ 18ου αἰῶνος, διεκλαδοῦτο ὑπὸ πλήθους μικρῶν ὁδῶν ἀκαθάρτων καὶ δυσωδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν ἡ ὁδὸς τοῦ Μαρκενχώ. Ἦτο τῷ ὄντι ἡ ὁδὸς αὕτη εἶδός τι σήραγγος στενοῦ, ἑλικοειδοῦς καὶ ἀκαθάρτου, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ὁποίου ἔκειντο ἠρειπωμένα παραπήγματα θέας σχεδὸν ἀπαισίου.

Τὸ μέρος τοῦτο, ὅπερ ἦτο διαμονὴ τῶν φίλων τοῦ σκότους, ὡμοίαζεν ὀχετῷ μᾶλλον ἢ κατοικημένῃ ὁδῷ, εἶχε δ' ἄνοιγμά τι στενὸν καὶ σκοτεινὸν ἄγον εἰς ἄλλην ἐφάμιλλον τῆς πρώτης ὁδόν, ἥτις ἐπωνομάσθη ἐπὶ τὸ χαρακτηριστικώτερον ἔθος τῶν κλεπτῶν.»

Ὅτε ἡ ἀστυνομία διετέλει ἐν τῇ χαλεπῇ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν πρωτίστων κακούργων τῆς πρωτευούσης αἱ στέγαι τῶν παραπηγμάτων, αἵτινες ἐλάμβανον τὸ φῶς διὰ ρηγματιῶν χωνευτῶν ἠδύναντο νὰ προσφέρωσιν αὐτῇ εὔκολον ἀνίχνευσιν τῆς καταλιωκομένης λείας. Αἱ στέγαι ὅμως αὗται ἐξευγενίζοντο δι' εἴδους τινὸς κρημνάστων γερυρῶν, δι' ὧν διήρχοντο λάθρᾳ ἐκεῖνοι τῶν κακοποιῶν, οἵτινες ἤθελον νὰ διαλάθωσι τὴν προσοχὴν τῶν βοηθῶν τῆς δικαιοσύνης. Κυρίως αἱ κρεμνάστραι αὗται γέφυραι εἶχον γείνῃ πρὸς εὐκολίαν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἀπέδιδον ἀμοιβαίας ἐπισκέψεις χωρὶς νὰ διακινδυνεύσωσι νὰ βυθίσωσι τοὺς πόδας των μέχρι γονάτων εἰς τοὺς λάκκους τοῦ βορβορώδους ὕδατος, ὅπερ ἐλίμναζεν εἰς τὴν δυσώδη ἐκείνην ὁδὸν ἐπὶ ἑννέα μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Τοῦ χρόνου προϊόντος ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης, ὅστις ἀπεστέλλε τὸν ὡραιότερον στολισμὸν αὐτῆς, καθ' ἣν ἐποχὴν ἄρχεται ἡ παροῦσα ἱστορία, διέβλεπον ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς συγκοινωνίας ἠδύνατο νὰ καταστῇ καὶ εἰς ἄλλο τι πρᾶγμα ἐπωφελὴς τὸν μετεχειρίσθη καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κυρίας αὐτοῦ βιομηχανίας, ἐπαπειλουμένης ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ διαφόρων κινδύνων.

II.

Τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου ἐν ἔτει 1703 περὶ τὴν 11ην ὥραν τῆς νυκτὸς βαθὺ σκότος καὶ ἄφαρ ἠρεμία ἐβασίλευον ἐν τῇ μεμολυσμένῃ ἐκείνῃ συνοικίᾳ. Οἱ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἄνθρωποι ἐκοιμῶντο παραδεδομένοι εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως, ὑπῆρχε δὲ οἶκός τις ἐλεεινῆς ὄψεως, τοῦ ὁποίου τὰ σκωληκόβρωτα παραθυρόφυλλα ἦσαν μετὰ προφυλάξεως κεκλεισμένα, διὰ δὲ τῶν σχισμῶν αὐτοῦ ἐξήρχετο ἀσθενὴς τις λάμψις φωτός. Ἡ εὐγενὴς (!) κατοικία, τῆς ὁποίας ὁ κύριος ἀναμφιβόλως ἠγρύπνει εἰσέτι, ἀνῆκεν εἰς περιβόητόν τινα κακοῦργον ὀνόματι Θωμᾶ Σίλβαν. Ἦτο δὲ οὗτος ἐπικινδυνὸς τις κατεργάρης, μόλις τεσσαρακοντούτης, καλοκαμωμένος καὶ μᾶλλον ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, ἔχων εὐκινησίαν καὶ δύναμιν ἀπίστευτον. Τὸ πρόσωπόν του, ἦτο πρόσωπον μᾶλλον τιμίου ἀνδρός, ἐνέφαινε δὲ γλυκύτητά τινα ψευδῆ, ἥτις ἠδύνατο ν' ἀπατήσῃ καὶ τοὺς μᾶλλον ἱκανοὺς φυσιογνώμονας, οἵτινες εἰς μάτην ἤθελον ἐπιχειρήσῃ ν' ἀνακαλύψωσι ἐν τοὐλάχιστον τῶν χαμερπῶν καὶ ἀγρίων ἐνστίκτων τῆς ἀκατανοήτου ταύτης φύσεως. Ἦτο ἄλλως τε ὁ ἄνθρωπος οὗτος πνεῦμα πονηρὸν καὶ δεινὸς κἄπως περὶ τὸ λέγειν, ἂν καὶ παντελῶς ἀπαίδευτος. Διὰ τοῦτο, ὅτε ἔφερε τὸν ἰμαντισμὸν τοῦ τιμίου ἀνδρὸς ὡς αὐτὸς οὗτω τὸν ἀπεκάλει καὶ ἐξήρχετο εἰς περίπατον κατὰ τινα θερινὴν ἑσπέραν εἰς τὴν τερπνὴν ὁδὸν τοῦ Σίντρα, πάντες τὸν ἐξελάμβανον ὡς τινα ἀγαθὸν καὶ τίμιον ἔμπορον, ὅστις ἐπωφελεῖτο τῆς κυριακῆς, ὅπως διασκεδάσῃ ὀλίγον τὰς μερίμνας του, αἵτινες τὸν ἀπησχόλουν καὶ τὸν ἐσκότιζον ἐπὶ ἑβδομάδα ὁλόκληρον. Ἐστερημένος παντελῶς τῶν χρηστῶν ἠθῶν καὶ θρησκευμάτων πάντοτε, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἔγκλημα ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ, ὃν ἐπεδίωκεν ἐμοὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν πάντοτε σκοπόν, νὰ ζῇ «ἄνευ ἐργασίας,» δαπάνας ὅλου τοῦ κόσμου, μεταχειρίζόμενος πᾶν μέσον. Φαίνεται ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ἀτυχής, διότι εἶχεν ἐπιστρέψῃ οἴκαδε κενὰς ταῖς χερσὶν ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀγαθῶν. Ζῶν μονήρη βίον καὶ μὴ δυνάμενος κατ' οὐδένα τρόπον νὰ κατευνάσῃ τὴν ἀθυμίαν του ἐκάθισεν ὀργίλως ἐπὶ ξυλίνου χωλοῦ ἐδωλίου καὶ σταυρώσας τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους του ἤρχισε μὲ διακοπὰς τι ὥρας νὰ μονολογῇ χαμηλῇ τῇ φωνῇ τὰς ἑξῆς ἀπελπιστικὰς λέξεις·

«Μὰ τὴν πίστιν μου τὸ ἐπάγγελμα τῶν εὐγενῶν τῆς μεγάλης ὁδοῦ δὲν ἀξίζει οὐδὲ μίαν φάρανον σήμερον. Ὢ! πόσον οἱ καιροὶ εἶνε ἀνήλεεις. Ἐν τούτοις εἶνε περίεργον νὰ τὸ φαντασθῇ κανείς. Ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κάτω τούτου κόσμου εἶνε ἄστατα καὶ μεταβλητά! Π. χ. ὁ δεῖνα κλάδος ἐμπορίου, ὅστις ἄλλοτε σοὶ παρεῖχε τόσα καὶ τόσα πλούτη σήμερον σὲ ἐδήγει ποῦ; εἰς τὸ πτωχοκομεῖον. Τοιοῦτος εἶνε καὶ ὁ ἰδικός μου κλάδος, δηλ. ὅτι εἶμαι διὰ τὴν κεμάλλαν καὶ διὰ μόνην τὴν κεμάλλαν. Μεθ' ὅλα ταῦτα, κατάρα! Πρέπει καὶ ἀπὸ τὸ μᾶλλον καθαρὸν κέρδος τῶν κόπων καὶ ἐργασιῶν μου, ἃς τοσοῦτον καλῶς διευθύνω νὰ πληρώνω καὶ δεκάτας εἰς τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον Ἀμβρόσιον, τὸν παλαιόν μου φίλον, τὸν κατὰ τὴν ὡραν ταύτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀστυνομίας διατελοῦντα ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι μὲ προστατεύει καὶ κάμνει ὅ,τι δύναται διὰ νὰ ἐμπορῶ νὰ ἐργάζωμαι χωρὶς νὰ ἔχῃ εὐθύνας ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν του. (Ἀκολουθεῖ.)